

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Komisja Przemysłu, Badań Naukowych i Energii

2010/2206(INI)

2.3.2011

OPINIA

Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii

dla Komisji Transportu i Turystyki

w sprawie Europy jako najpopularniejszego kierunku turystycznego na świecie
– nowe ramy polityczne dla europejskiego sektora turystycznego
(2010/2206(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Jorgo Chatzimarkakis

PA_NonLeg

WSKAZÓWKI

Komisja Przemysłu, Badań Naukowych i Energii zwraca się do Komisji Transportu i Turystyki, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. zwraca uwagę, że konkurencyjność europejskiego sektora turystycznego można zagwarantować jedynie poprzez stosowanie najlepszych dostępnych technologii; zwraca się do państw członkowskich i Komisji Europejskiej, aby zachęcała sektor turystyki do przyjmowania strategii w zakresie wydajności energetycznej i wykorzystywania energii odnawialnych; z zadowoleniem przyjmuje uruchomienie przez Komisję platformy poświęconej technologiom informacyjno-komunikacyjnym i sektorowi turystyki, która może być dużym ułatwieniem dla przedsiębiorstw turystycznych, zwłaszcza MŚP, w opracowywaniu nowych i innowacyjnych narzędzi bądź usług; uważa, że jednolity rynek usług online podniesie stopień konkurencyjności sektora turystyki w Europie oraz że technologie informacyjno-komunikacyjne powinny przyczyniać się do zrównoważonego zarządzania, przy czym należy zwrócić uwagę na strategię klimatyczną UE i pamiętać o szczególnych potrzebach regionów wiejskich, górskich i przybrzeżnych; jest zdania, że pod auspicjami Komisji należy dążyć do lepszej koordynacji wszelkich form działalności turystycznej przy wykorzystaniu technologii informacyjno-komunikacyjnych, gdyż turyści coraz częściej dokonują rezerwacji usług turystycznych za pośrednictwem platform elektronicznych i pozaeuropejskich wyszukiwarek internetowych; uważa, że Komisja powinna zadbać w tej dziedzinie o uczciwą i zgodną z przepisami konkurencję;
2. uważa, że należy wymieniać się umiejętnościami, doświadczeniami i sprawdzonymi praktykami w sektorze turystyki, wobec czego zachęca do przyjęcia podejścia opartego na „inteligentnej specjalizacji”, w ramach którego regiony skupiają się na swoich względnych zaletach, które pozwalają im dążyć do doskonałości; wzywa Komisję i państwa członkowskie do dalszego promowania i rozszerzenia programów wymiany Komisji, takich jak Leonardo, które są przystosowane do potrzeb i wymagań tego sektora; podkreśla znaczenie wysoko wykwalifikowanej siły roboczej i wzywa do szerszego korzystania ze szkoleń zawodowych w sektorze turystyki; zwraca się do Komisji o powołanie specjalnej jednostki zajmującej się rozwojem turystyki, aby zaproponować specjalistyczne programy uniwersyteckie i szkoleniowe na temat zrównoważonej turystyki w Europie; podkreśla znaczenie sprawnego przeprowadzania procedury wzajemnego uznawania dyplomów i kwalifikacji w sektorze turystycznym w całej Europie zgodnie z europejskimi i krajowymi przepisami i normami;
3. uważa, że lepsze wykorzystanie innowacyjnych towarów i usług w sektorze turystyki przyniesie korzyści w zakresie jego zrównoważonego rozwoju; wzywa do uwzględnienia w programie na rzecz konkurencyjności i innowacji innowacyjnych i ekologicznych form turystyki jako kwestii horyzontalnej; podkreśla potrzebę zaszczepiania europejskiemu sektorowi turystyki coraz głębszego poczucia odpowiedzialności i nadawania mu coraz bardziej zrównoważonego charakteru z myślą o dbaniu o środowisko naturalne oraz kultury i społeczności lokalne; w związku z tym wyraża zadowolenie z inicjatyw podjętych przez Komisję w dziedzinie zrównoważonego rozwoju, takich jak opracowanie wskaźników zrównoważonego zarządzania oraz karta zrównoważonej i odpowiedzialnej

turystyki, a także zachęca do uwzględniania politycznych zaleceń międzynarodowej grupy roboczej ds. rozwoju zrównoważonej turystyki w ramach procesu marrakeszańskiego, synergii działań w ramach globalnego partnerstwa na rzecz zrównoważonej turystyki, jak również strategii trwałego rozwoju turystyki przybrzeżnej i morskiej, przy czym należy podkreślić, że im bardziej zrównoważony charakter tych działań, tym wyższa jakość i wyższy stopień satysfakcji konsumentów; wzywa do przyjęcia bardziej holistycznego podejścia w tej dziedzinie, a zwłaszcza zwraca uwagę na ewentualny negatywny wpływ spekulacyjnych zmian cen na rynku nieruchomości na środowisko naturalne w regionach turystycznych;

4. podkreśla, że aby zwiększyć zaufanie do otoczenia cyfrowego i umożliwić europejskiemu sektorowi turystycznemu wykorzystanie wszystkich możliwości, jakie oferuje otoczenie cyfrowe, należy poinformować wszystkich Europejczyków o podstawowych prawach i obowiązkach cyfrowych sporządzając europejską kartę praw obywateli i konsumentów w otoczeniu cyfrowym, ujednolicając i aktualizując, jeżeli zajdzie taka potrzeba, wspólnotowy dorobek prawny; uważa, że w takiej karcie należy ujednolicić wspólnotowy dorobek prawny i zapisać w niej w szczególności prawa użytkowników dotyczące ochrony życia prywatnego, praw użytkowników wymagających szczególnej ochrony oraz treści na nośniku cyfrowym;
5. uważa, że lepsza koordynacja działalności badawczo-rozwojowej w dziedzinie turystyki przyniesie korzyści w zakresie zrównoważonego rozwoju sektora turystycznego; w związku z tym zwraca się do Komisji o utworzenie wirtualnego obserwatorium turystyki, pozostającego w kontakcie nie tylko z instytucjami badawczymi, lecz również z przedsiębiorstwami i władzami publicznymi, aby wspierać badania rynku, stosując systemy konkurencyjnej inteligencji, dostarczać przedsiębiorstwom i organom administracji publicznej prospekcyjnych informacji o zmianach podaży i popytu oraz ułatwiać przedsiębiorstwom i sektorowi publicznemu zajmowanie lepszych strategicznych pozycji;
6. zauważa, że turystyka jest silnie uzależniona od klimatu, który wpływa na okres trwania i jakość sezonów turystycznych, a jednocześnie przyczynia się ona do zmian klimatu ze względu na emisje gazów cieplarnianych wydzielanych głównie przez transport i miejsca zakwaterowania turystów; zauważa, że sektor może odgrywać ważną rolę w realizacji unijnych celów dzięki polityce energetycznej skupiającej się na budynkach; zwraca się do państw członkowskich i Komisji Europejskiej, aby zachęcała sektor turystyki do przyjmowania strategii w zakresie wydajności energetycznej i wykorzystywania energii odnawialnych;
7. podkreśla, że działalność związana z turystyką, prowadzona w zrównoważony sposób, może być źródłem trwałych dochodów dla lokalnych gospodarek, w szczególności w regionach mniej rozwiniętych, oraz sposobem wspierania stałego zatrudnienia dającego określone prawa, wspierania innego rodzaju ubocznej i pomocniczej działalności gospodarczej, chroniąc przy tym dziedzictwo krajobrazowe i kulturalno-historyczne oraz środowisko;
8. uważa, że sektor turystyki powinien przyczyniać się do rozwoju regionalnego przemysłu, który jest z nią związany, poprzez zarządzanie rozwojem gospodarczym i zatrudnieniem

na szczeblu regionalnym, i podkreśla, że należy przyjąć przekrojowe podejście w zakresie polityki i funduszy wspólnotowych w odniesieniu do sektora, a także utworzyć specjalny program uzupełniający działanie państw członkowskich, aby wspierać sektor i synergię między poszczególnymi zainteresowanymi podmiotami społecznymi i gospodarczymi;

9. podkreśla potrzebę zróżnicowania oferty usług turystycznych w Europie oraz podkreśla przystosowanie sezonowe będące wyznacznikiem konkurencyjności europejskiego sektora turystyki; domaga się ściślejszej współpracy między państwami członkowskimi w zakresie promocji UE jako celu turystycznego, ale podkreśla również rolę władz lokalnych; domaga się europejskiej strategii komunikacyjnej oraz kampanii w UE i na świecie – opartej na bogatym dziedzictwie naturalnym, kulturalnym, historycznym i etnicznym Europy – w celu utrzymania Europy na pierwszym miejscu wśród kierunków turystycznych na świecie; uważa, że należy ograniczyć biurokrację i obciążenia administracyjne związane z usługami w sektorze turystyki zarówno z punktu widzenia konsumentów, jak i przedsiębiorstw, choć przyznaje, że wysoka jakość ma swoją cenę;
10. dostrzega duże odległości, jakie dzielą w Unii Europejskiej w szczególności państwa członkowskie położone na krańcach północnych i południowych, i podkreśla znaczenie, jakie dla turystyki ma ruch lotniczy w granicach UE, a także ruch przychodzący z państw trzecich; w związku z tym domaga się, aby Komisja unikała nakładania na europejskie linie lotnicze zbyt dużych obciążeń prawnych, które powiększają ich trudności w kontekście światowej konkurencji;
11. zauważa, że ze względu na przewidywane na najbliższe lata zmiany klimatu należy oczekiwać dużych zmian w środowisku naturalnym, takich jak podniesienie poziomu mórz i temperatur oraz zaostrzone susze, oraz że zmiany klimatu w regionie śródziemnomorskim dotkną w pierwszej kolejności turystyki;
12. dostrzega konieczność poświęcenia więcej uwagi dywersyfikacji turystyki i coraz ważniejszej turystyce wyspecjalizowanej, np. turystyce biznesowej i zakupowej, turystyce związanej z dziedzictwem, turystyce społecznej, ekoturystyce i turystyce sportowej, a także wzywa do szerszego wspierania promocji na rzecz turystyki europejskiej w tych dziedzinach w kontekście światowej konkurencji;
13. przypomina o nadzwyczajnych skutkach wybuchu wulkanu Eyjafjallajökull w kwietniu 2010 r. dla branży lotniczej i związanych z nią usług, która w ciągu kilku tygodni poniosła ogromne straty, oraz podkreśla znaczenie szybkiego podejmowania decyzji przez UE i służby zarządzania ruchem powietrznym w podobnych sytuacjach, aby zagwarantować sprawny i płynny ruch powietrzny;
14. jest zdania, że z uwagi na starzenie się społeczeństwa największe możliwości znacznego rozwoju w przyszłości ma turystyka zdrowotna i mająca na celu poprawę samopoczucia; uważa, że europejski certyfikowany system norm jakości i kontroli w tej dziedzinie, taki jak system „blue cross” dla urzędów medycznych lub wellness, np. w hotelach oferujących zabiegi zdrowotne, takie jak badania lekarskie, znacząco poprawiłby konkurencyjność europejskiej turystyki zdrowotnej; w związku z tym proponuje, aby rozwijać działalność wodoleczniczą i uczynić z niej europejską specjalność;
15. podkreśla, że opracowując politykę turystyczną w Europie, należy docenić rolę władz

lokalnych i przedsiębiorstw, a w szczególności MŚP; uważa, że ramy legislacyjne i fiskalne powinny być bardziej przyjazne dla tych przedsiębiorstw i uwzględniać specyficzne potrzeby przedsiębiorstw i pracowników w sektorze turystycznym, takie jak elastyczne zasady organizacji czasu pracy zgodne z prawami pracowników;

16. podkreśla, że ze względu na położenie geograficzne najbardziej oddalone regiony oraz kraje i terytoria zamorskie są wizytówką Unii Europejskiej na świecie i doskonale pasują do pewnych propozycji Komisji Europejskiej, w szczególności odnośnie do rozwoju turystyki pozasezonowej dla obywateli UE; zauważa, że najbardziej oddalone regiony dają również krajom położonym w ich pobliżu, takim jak Stany Zjednoczone, Kanada i kraje grupy BRIC, a w szczególności Brazylia, możliwość zapoznania się ze specyfiką turystyki na terytorium europejskim, która łączy w sobie bezpieczeństwo podróży, infrastruktury sanitarne oraz wysoką jakość zaplecza hotelowo-gastronomicznego;
17. przypomina, że sektor ten wytwarza ponad 5% PKB Unii Europejskiej i w związku z tym uważa, że konieczne należy nasilić analizy wpływu wspólnotowych przepisów prawnych na sektor turystyki;
18. uważa, że należy ujednoczyć normy klasyfikacji zaplecza hotelowego według wspólnych dla całej Europy standardów i kryteriów oceny;
19. zwraca się do Komisji o wprowadzenie europejskich ram legislacyjnych dotyczących bezpieczeństwa i dostępności usług turystycznych; dostrzega silny związek między rozwojem turystyki a infrastrukturą transportową; zauważa, że jedna trzecia skarg konsumentów w systemie SOLVIT dotyczy praw pasażerów, wobec czego wzywa Komisję do poprawy egzekwowania praw konsumentów i pasażerów; wyraża ubolewanie zwłaszcza wobec faktu, że wypadki drogowe są najczęstszą przyczyną śmierci podróżnych; domaga się wobec tego wprowadzenia zharmonizowanych przepisów drogowych i norm bezpieczeństwa, np. zharmonizowanych przepisów drogowych dotyczących organizacji ruchu na rondzie;
20. sugeruje, aby rozważyć możliwość utworzenia eurośródziemnomorskiej organizacji na rzecz współpracy i rozwoju turystyki, aby uczynić z Morza Śródziemnego jedną przestrzeń statystyczną, przeprowadzać analizy, które będą służyć przedsiębiorstwom i organom publicznym za wskaźniki przy podejmowaniu decyzji, promować określone kierunki turystyczne oraz tworzyć sieci ośrodków szkoleniowych dla zawodów w sektorze turystyki;
21. zwraca się do Komisji i państw członkowskich o gospodarne wykorzystywanie europejskich funduszy przeznaczonych na turystykę, aby tworzyć nowe miejsca pracy i podnosić konkurencyjność MŚP w sektorze turystyki.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	28.2.2011
Wynik głosowania końcowego	+: 32 -: 1 0: 2
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Jean-Pierre Audy, Ivo Belet, Bendt Bendtsen, Jan Březina, Maria Da Graça Carvalho, Giles Chichester, Pilar del Castillo Vera, Fiona Hall, Jacky Hénin, Edit Herczog, Romana Jordan Cizelj, Arturs Krišjānis Kariņš, Lena Kolarska-Bobińska, Philippe Lamberts, Marisa Matias, Judith A. Merkies, Angelika Niebler, Jaroslav Paška, Herbert Reul, Paul Rübig, Amalia Sartori, Konrad Szymański, Patrizia Toia, Ioannis A. Tsoukalas, Marita Ulvskog, Vladimir Urutchev, Kathleen Van Brempt, Alejo Vidal-Quadras
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Antonio Cancian, Francesco De Angelis, Françoise Grossetête, Jolanta Emilia Hibner, Gunnar Hökmark, Mario Pirillo, Catherine Trautmann